

Πρωτομαγιά. Τα λούλουδα γιορτάζουν ...-Τώρα και πίσω ; Τι σε έπιασε απορεί. Ο μήνας έχει ήδη 4..-Πότε κιάλας ; Δεν ξέρω αν συμβαίνει και σε σας αλλά όσο μεγαλώνω μου φαίνεται ότι οι ημέρες περνούν γρηγορότερα. -Δεν προλαβαίνεις να πεις καλημέρα και αμέσως καληνύχτα. Λες και κάτι τις κυνηγάει και βιάζονται να περάσουν. Ωστόσο δεν είναι ο καιρός που φεύγει. Αλίμονο.Ο καιρός μένει- εμείς φεύγουμε !

Και να σκέφτεσαι ότι υπάρχουν άνθρωποι που δεν ξέρω πως να σκοτώσω την ώρα μου. Για σκέψου, άλλος παρακαλεί να ζήσει μια ώρα ακόμη και ο άλλος θέλει να τη σκοτώσει. Μάλλον το μυαλό του θέλει σκότωμα. Μια ώρα είναι μια ζωή – λέει το τραγούδι. Φεύγει και δεν το φτάνεις το τραίνο της ζωής Δίγνωμος ο Μάης. Μια βροχή μια λιακάδα. Καταιγίδες στα ορεινά, ήλιος καυτερός στα πεδινά- πάμε για μπάνιο στα παραθαλάσσια . Την ξέρετε την παροιμία. Αν ρίξει ο Απρίλης δυο νερά κι ο Μάης άλλο ένα ,χαρά σε `κεινον τον ζευγά που `χει πολλά σπαρμένα. Ατάκα όμως η απάντηση: Στον καταραμένο τόπο τον Μάη μήνα βρέχει. Αντε να βρεις άκρη. Το μόνο σωστό είναι αυτό που λέει « Νά ` μουν το Μάη γάιδαρος , τον Αύγουστο κριάρι, όλο τον χρόνο πετεινός και γάτος τον Γενάρη. Με ένα σωρό προσωνύμια έχει στολίζει η λαϊκή μας

παράδοση τον Μάη. Λουλουδάς- βροχομηνάς-σπαρτιάρης Σκορποφαμελίτη τον ονομάζουν στα Τζουμέρκα γιατί οι κτηνοτρόφοι παίρνουν τα ζωντανά τους και φεύγουν στα ορεινά τους γράικια να ξεκαλοκαιριάσουν. Γεμίζουν οι βουνοπλαγιές από τις παρουσίες τους και οι βουνοκορφές αντιλαλούν από τα κυπροκούδουνα .

Το γράφει τόσο ωραία ο Κρυστάλλης :

«Αυτή την ώρα οι πιστικοί τα πρόβατα σκαρίζουν.

Βόσκουν αυτά με τη δροσιά και με το κρύο της νύχτας

σε γούπατα, σε λαγκαδιές και σε όχτους απλωμένα.

Γλυκός –γλυκός αντίλαλος χύνεται απ` τα κουδούνια...»

Αλλά δεν είναι μόνο αυτός ο Μάης. Μήνας της ευφορίας αλλά και της εφορίας (πως το θυμήθηκα γαμώτο μου προχτές ήρθε το έντυπο για τη δήλωση και άντε να δηλώσεις τι ;

Αφού το κράτος ομολογεί ότι δεν έχει

και θα έχουμε εμείς ;

Τι έχετε να δηλώσετε ; είχαν ρωτήσει στο τελωνείο –αν θυμάμαι καλά- τον Σούτσο.Τα άπλυτά μου –είχε απαντήσει.

Παλιά δεν υπήρχε σπίτι να μην έχει κρεμάσει στην εξώπορτά του ένα στεφάνι. Σήμερα που να το κρεμάσεις ; Στην πολυκατοικία ;

Ωστόσο υπάρχει σχετικά με το Μαγιατικό στεφάνι ένα ωραιότατο στιχοπλόκημα του Γιαννουκάκη:

«Ο Βλάμης με τη γκόμενα μαλώνουνε

γιατί αυτή στεφάνι του ζητάει

κι αυτός επήγε και της έφερε

αντί για το στεφάνι ένα...Μάη.

Παρ` το στεφάνι μωρή συ της λέει

τ` άνθινο και στόλισε τα ολόξανθα μαλλιά σου

αυτό δε μοιάζει με το άλλο το ακάνθινο

που σαν το βάλλεις σε σταυρώνει η πεθερά σου.

Άκου με εμένα είναι στεφάνι προτιμότερο
γιατί έχε ένα προτέρημα μεγάλο

δεν το φοράς εις το κεφάλι σου ισόβια

μα παίρνεις

κάθε χρόνο κι ένα άλλο».

Εξ άλλου η Πρωτομαγιά σημάδεψε και την τελευταία μεγάλη έξοδο.. Από εδώ και πέρα αρχίζουν οι εξετάσεις στα σχολεία, οι σκοτούρες με τη δήλωση, τα τελευταία πανηγύρια και άντε να περιμένεις του Αγίου Πνεύματος για να καθίσεις.

Βέβαια έχουμε και την καλοκαιρινή έξοδο αλλά αυτή είναι συνυφασμένη με τα ...έξοδα και για φέτος δε βλέπω φως.

Οι ξενοδόχοι τραβάνε τα μαλλιά τους γιατί κάτι η παγκόσμια κρίση κάτι ο ιός των χοίρων ακυρώνονται ένα σωρό κρατήσεις.

Εσείς που θα πάτε με ρωτάει ο Λαλάκης.

Εκεί που πήγαμε και πέρυσι. Στη Ροδινή. Μόνο που φέτος για οικονομία δεν πάμε τόσο μακριά. Μέχρι Ακταίον το πολύ γιατί

μέχρι εκεί βγαίνουμε και αν φτάσουν. Ναι μα την αλήθεια !!!

Καλό μήνα αδέρφια .Τι μας νοιάζει εμάς; Όπως λέει και η Παπαρήγα οι πλούσιοι θα πληρώσουν. Εμείς βρέχει –χιονίσει μία η άλλη !

Στ Ιντζεγιάννης